

Carlomanul

Din îndatoririle părinților

Datorie, îndatoric, obligație sunt niște cuvinte supărătoare de care mulți ar fi bucuroși să nu mai audă și cu toate acestea trebuie să le ia în seamă, căci nesocotirea lor căsunează multe neplăceri. Suntem în preajma înscrierilor elevilor la școlile secundare. Unii pentru examenele de admitere în cl. I, alții în cl. IV, unii pentru corijențe, prea puțini pentru școlile profesionale și de meserii, fiecare după vrăstele aptitudinile și posibilitățile părinților.

Copiii, la vrăsta lor necoaptă nu știu ce drum să-și pregătească în viață și nici nu le cere nimeni lucrul acesta. Cui revine sarcina aceasta decât părinților, care trebuie din timp să cumpănească aplicațiile odraslelor lor cu puțința de trai în viitor.

Părinții de multe ori apreciază foarte puțin capacitatea de muncă a copiilor. Și-i închipează ce-i mai talentați la învățătură dacă-i văd toată ziua cu cartea în mână. Capitolul „Ferul, fonta și oțelul” din romanul „Întunecare” al neîntrecutului scriitor Cezar Petrescu este cu totul edificativ în privința aceasta. Lăcelul, nici mai mult nici mai puțin, să fie luat cu asalt. Seminarul, școala normală deschid orizonturi prea înguste pentru talentele reale ale străluciților lor copii. Rezultatul? Numai profesorii din timpul anului scot cu adevărat la iveală toate mințile mărginite și proprii pentru orice altă îndeletnicire, numai pentru carte nu.

Concepția bolnavă a depreciării meseriilor mai dăinuiește din nenorocire în capul nejudicat al multora, fără să bage de seamă că viitorul va fi al meseriilor. Părinților deci le revine marea obligație de a pregăti urmașilor o viață mai îndestulătoare, nu în nelucrare și plată mare, cum și-i închipează mulți pe funcționari, către care vor să-și îndrepte pe fiii lor, ci în cele absolut trebuitoare traiului zilnic.

O altă datorie a părinților este grija din vreme la înțelegerea în școală a fiilor lor. Un spirit de prevedere a greutăților, o grijă de chivernisire, agnisiile trebuie să preocupe pe fiecare părinte. Un drum lung nu se poate străbate fără echiparea cu de toate cele necesare călătoriei. Un an de școală cere haine prolate, haine, cărți, gazdă, cheltuieli zilnice cu hrana copiilor, cere deci capital. De unde să se poată înfrupta măcar frânturi de capital în care luxul și mândria, în imbrăcămintele, petrecerile și bețiile toropesc tot ce bruma de câștig mai poate realiza bietul bărbat?

Urmasii? Jaibele de scolare de taxe chiar de la începutul anului, protestări, discuții, nemulțumiri, elevi trimiși acasă pentru nenchițarea sumelor datorate, timp pierdut, lecții rămase în urmă, note rele, corijențe, repetențe, toate numai din neatenția și neglijența părinților. Dar socotelele cu gazdele? Câte rămân păgubite de părinți? Reclamații pe la direcțiile școlilor, infatigări, discuții inutile, când prevederile părinților dela începutul anului ar trebui să măsoare drumul de făcut cu posibilitățile de realizat.

Am văzut jărani necăjiți care la mijlocul anului desorientați și de toate proaste și de vitregia vremii cu scumpetea vieții, nu știu să mai lase fetele lor să sfârșească anul sau să le iete acasă, lăta ce înseamnă a nu se socoti omul dela început!

Renunțatul profesor dela Facultatea de litere din București C. Dumitrescu lași, acum răposat, spunea cu 20 de ani în urmă: „Cine n-are bani, sa nu învețe carte”.

Nu știu dacă nu avea mare dreptate atunci, dar mai ales azi.

Preot Gh. Verșescu

CĂRLOMANUL

...Tichia noastră de mărăgaritar. Mai ales noaptea îi sticlesc nestematele sărăciei, legate cu sărmă de uzina electrică și așezate, dezordonat, dealungul și dealatul pleșuvei ilustrei și necunoscutei coline dela N.W-estul orașului.

Cărlomanul este un parvenit între frumusețile naturale ale urbei noastre. Așa cum ar fi, de exemplu, un parvenit de război.

Până mai eri, nebăgat în seamă decât doar de vitele locuitorilor din partea locului, este, azi, cuprins subit de o înaltă frecvență. (Înaltă, în amândouă sensurile: este aglomerat de vizitatori și vizitatorii sunt, majoritatea, din înalta societate).

Dar să lăsăm asta, la o parte. Și să vedem necesitatea acestui intrus între punctele de atracție ale pitorescului nostru și însemnătatea evenimentelor care se desfășoară pe spinarea lui.

Ca punct de comparație vom lua Parcul Cozla. Un parc vechi, bine amenajat, frumos întreținut și cu cel puțin douăzeci locuri unde s'ar fi putut amenaja tabăra. Locul unde au fost pavilioanele ce au ars acum 5-6 ani, sau locul unde este amenajat terenul pentru tenis.

Amenajarea taberii în unul din aceste puncte și mai ales,

în cel dintâiu — cu cheltuielile cari s'au făcut pe Cărlomanul — ar fi adus o fericită regenerare rânii care rânjește dureros și azi, după 6 ani dela potolirea focului, la stingerea căruia a dat concurs și d-l profesor universitar I. Simionescu. Ar fi fost, în acest caz, o cheltuielă bine intenționată, care ar fi folosit și parcului și orașului. Și nu văd dezavantajele. Cozla e mult mai înaltă decât Cărlomanul Privește, deci e mult mai impozantă. Și nu ar fi fost nevoie nici de atâta muncă și săpături.

S'apoi, alta ar fi și afluența publicului în parc. E mult mai aproape, pentru cei ce n'au mașini la dispoziție și are și drumuri bune. Pe când Cărlomanul! Să te păzească Dumnezeu să te prindă o ploaie torențială pe dânsul. Nu știu cum ai mai putea ieși dintre glodurile ce s'ar forma din pământul lui lutos.

Așa dar, pentru o tabără cercetășească, nu cră nevoie de cheltuieli enorme pentru construirea unui nou parc.

Să vedem acum însemnătatea evenimentelor. Întâiu o corectură a titlaturii lor. Jamboree este un cuvânt prea... nu știu cum. Cine nu e familiarizat cu asemenea noțiuni se gândește, fără să vrea, la Florian ori Marighetto.

Am auzit eu cu urechile

mele această confuzie. Poate era mai bine să se intituleze Olimpiadă. Simboliza acelaș 'ucru și, în schimb, nu prezintă dezavantajul zeflemei. Cât despre însemnătatea evenimentelor, nu știu dacă nu au rămas mai mult decât o iluzie.

Jamboreea (recte-olimpiada) trebuia să întrunească cercețași din toată țara și din țările europene. Peste 5.000 (citiți bine: cinci mii). Și nu a întrunit decât foarte puțin peste 500 (cinci sute).

Așa stând lucrurile majestatea evenimentului a căzut.

Țările europene n'au răspuns — în afară de Germania (și Bulgaria?). Să fie oare o lecție dată în sensul că cercetășia trebuie să fie o organizație cu caracter preregimentar, instruită în cadre strict naționale? Ni se pare că da. Și e bine că a fost așa.

Intruce privește faptul că nici țara nu și-a trimis de pretutindeni reprezentanți, atribuim cauza — crizei; în primul rând. În al doilea, să fim sinceri: Piatra-Neamț nu este chiar o așa ispită irezistibilă; nu prezintă nici un miraj. Dimpotrivă. Pe deasupra mai are și piața cea mai scumpă și mai sărăcăcioasă din Moldova. Numai în elementele naturii excelăm: aerul și apa. Dar asta nu e de ajuns.

DAN COSTEA

JUNIMEA.

de George Juvara

I

După cum perioada eroică a literaturii române (1830—1870) se împarte în două epoci — a lui Heliade (1830—1848) și a lui Alexandri (1848—1870) —, de asemenea perioada dela 1870 la 1900, o împărțim tot în două, și anume:

1). Perioada polemicelor literare, care durează dela 1870 la 1880, și 2). Perioada lui Mihail Eminescu, dela 1880 la 1900. (v. „Ist. lit. rom.” de Gh. Adamescu, p. 573).

Manifestările ce-au avut loc pe terenul literar în ultimii ani ai perioadei eroice au dat naștere unor curente și fapte noi, care schimbă cu totul înfățișarea mișcării literare din țara noastră. Caracterul cel mai însemnat al acestei epoci este spiritul critic, și deaceia ea este numită perioada critică a literaturii române.

Aceasta nu înseamnă că până atunci nu s'au scris critice; dar dezvoltarea acestui gen literar nu este destul de puternică și spiritul public nu este pregătit destul la aceasta. Astfel Alecu Russo (în „Cugetările” sale) și M. Kogălniceanu, au scris și ei critice, care însă nu erau decât niște „simple impresii superficiale”, precum afirmă dl. M. Dragomirescu.

Ideile critice — dela 1865 încocoace — emană dela cenaclul literar al „Junimii”, — cel mai strălucit și, într'adevăr, singurul care — prin limpezimea ideilor și prin înălțimea cugetării — și-a creat locul de frunte în istoria literelor românești.

Promotorul acestei mișcări și acela ale cărui idei — cristalizate în cele trei volume de „Critice” — au călăuzit întreaga activitate a „Junimii” este Titu Maiorescu. El — cea mai proeminentă figură a Criticii românești — a stăpânit și a influențat așa de mult această epocă, încât nu există scriitor mai însemnat al celui timp de care să se poată vorbi, fără a aminti — fie numai în trecut — numele lui T. Maiorescu.

Aceasta observă și dl. G. Bogdan-Duică la sfârșitul discursului d-sale de recepție la Academia Română.

(continuare în pag. II)

BILANT SĂPTĂMÂNAL

Frământările dela Sinaia

Săpămîna trecută a fost un timp de adîncă încordare a tuturor personalităților noastre politice. Sosirea d-lui Titulescu la Sinaia și convorbirea avută cu Soveranul a fost interpretată fel și chip în lumea politică.

Domnul Titulescu a declarat ziaristilor că a fost chemat de Soveran pentru a discuta chestiuni în legătură cu activitatea D-sale în străinătate. Totuși, afară de acestea, s'au pus în discuție și chestiunea încoronării, asupra căreia discuțiile au fost atât de serioase încît într'un anumit timp a fost vorba chiar de demisia guvernului; aceasta din cauza neînțelegerii dintre Soveran și domnul Iuliu Maniu

în legătură cu anularea divorțului M. Sale Elena. Soveranul și-a exprimat părerea că anularea divorțului să se facă după încoronare; D-l Iuliu Maniu a susținut că această formalitate trebuie, neapărat, să precedă încoronarea.

Deși nu s'a ajuns la nici o soluție se spune că orice eventuală criză de guvern este înlăturată.

Străzile noastre...

...și-au găsit seacă împotriva boalei prului dovedită atât de incurabilă pînă acum. Leacul e, mi se pare, un amestec de apă cu motorină — s'au cam așa ceva — nu putem afirma cu siguranță aceasta, întrucît nu suntem specialiști ca să-i putem face analiza chimică.

În orice caz amestecul s'a dovedit eficient.

Garda Financiară

Pentru salvarea bugetului țării s'au desființat câteva sute de cadre din învățămîntul secundar.

(Eram și o țară prea intelectuală. Toată suflarea pămîntului românesc știe carte. Să cauți, zău în amiaza mare, cu lumînarea aprinsă, și tot n'aj să găsești un ana fabet).

Se înființează, în schimb, Garda financiară. Știți ce înseamnă asta?

Circa 1000 funcționari, plătiți cu circa 14.000 lei pe lună. Adică 1000×14.000=1.400.000 lei lunar; ceace face pe an 168.000.000 lei.

Asta, mai zic și eu, înseamnă economie bugetară.

Ceahlăul și Schimbarea la față

(6 August)

de Ing. M. P. Florescu

Înă din timpuri în lepărate se obișnuiește ca în luna de Schimbare la față, sus, pe muntele Ceahlău, pe platoul de verdeală de jnepeni, efine și mioriare, și în jurul fântănei cu apă rece, să se adune, țărani și țărance în frumosul port național al țării, să sârbătorească, o cunună, sapa rarea animpului verei de toamnă; căci din această zi se zice că prind a se răi și răi, care îndestulă și bălșug frumoasă Bistrița a Moldovei.

Acasă serbare, are ceva le gender din așa zisul țarg a fetelor, din Sărbările Românilor, din sârbările a enătoare de pe Muntele Găina din Transilvania,

la care a asistat și mult regentul Rege Ferdinand I; căci în aca zi se adună tineri și fete din jurul satelor dela poalele Ceahlăului, ca: Bieș, Niagra, Buhănița, Bistrițioara, Hangu, Tulgh, Corbu, Grințies, Călugăreni, Borzec, Bicașul Ardelean etc., însoțiți de părinți, și prin expausunea sârbărei muntelui, unde se prind în hore mari, cu tarafuri de lăutari, se fac cunoștințe, se leagă prietenii și de cele mai multe cri se pun la cale hiar căsătorii. În vremuri vechi se obișnuia să se afucă chiar și din zestie, în lăzi brașovenice, colorate frumos și simbolic în cele 3 culori ale țării, deși mulți din oaspeții Ceahlăului, la 6 Au

gust, erau chiar din românii, de pe se vechea graniță. În această zi, până înainte de războiu, chiar și grănicerii și finanții unguri, pe m m l e a u o zărecerea și ridicarea muntelui, pentru toți românii de dincolo de frontiera d la Priscani.

Era ceva mistic, care întovăreștia inimile și sufletele noastre cu ale fraților de peste granița convențională a Carpaților.

Mi-a fost dat adesea să fiu martor ocular la aceste serbări și era ceva duos când vedeam tineri călători prin sgheburile și stâncile colțurate ale muntelui, pe la Panaghia, Toaca, Stâncile dela Baba Do hia, culegând frumoasa floare a muntelui „Edelweis” Floarea Reginei și în forme de buchele sau cununii le ofereau prietenilor lor.

Era atîta vioiciune, atîta tinerețe, atîta sentimentalism, acolo

sus în vârful Ceahlăului, la 1980 m. altitudine, cînd cu ochiul domina întreaga Moldova, și pe zile clare, cu cer senin, puteai să observi clar cu un binoclu puternic, o parte a țării anume partea despre Copu, cât și Rarăul și Pietrele Roșii dinspre vechea graniță.

Mai duos era momentul, cînd acea liniște tainică, se auzea din vale, clopotul dela schitul „Durău” care prin ecoul dulce ce-l simțial pe Ceahlău, și se părea că el și Divinitatea cu line. Așa că pînă la războiu, Muntele Ceahlău a servit de o apropiere continuă între frații de dincoace și de dincolo.

Cu prilejul războiului, cîtiva ani dearîndul 1916, 1917, 1918, Ceahlăul era trist! La 15 August 1916 defilau pe drumul ce duce în susul Bistriței și Bistrițioarei,

(continuare în pag. II)

„Există — spune d-sa — o măsură deosebit de simplă și de sigură pentru constatarea valorilor: este suma de efecte produsiv succesiv în societatea în care valoarea s'a ivit. Cercetând chipul literaturii românești de pe la anul 1860 și de pe la anul 1900, când, după vreo patruzeci de ani, Maiorescu socotea că se poate retrage aproape desăvârșit din luptele literare, rămânem mirați de măsura în care ființa lui sufletească a pătruns în societatea românească. Privindu-se încorporat intim în cele mai sigure cantități culturale românești, Maiorescu va fi simțit însuși că nemurirea îi este asigurată, că o recunoștință fără slingere se va întoarce mereu la piatra mormântului său, care l-a încăput în vremuri triste, dincoace de care, însă, trece, potolită și serioasă, iubirea de patrie care s'a fost reșfrânt în toate ostenele sale literare și politice (v. „Titu Liviu Maiorescu” de G. Bogdan-Duică, p. 24).

GEORGE JUVARA

Va urma

Un alt bordel

„Domnule Director”

Pentru că știu că vă ocupați și cu chestiuni de igienă și gospodărie socială, îmi permit a vă semnala următorul fapt: De când s'au desființat casele de toleranță oficiale, au luat ființă, în schimb, în diverse puncte ale orașului, noi asemenea case — clandestine.

Așa, de exemplu, pe strada mea — o stradă destul de centrală, cu instituții publice și cu locuitori de înaltă valoare socială: magistrați, ofițeri, etc. — a răsarit o casă de rendez-vous, unde se zice că vin și anumite conife nostime, din oraș, ce fac concurență Roșcâi.

E criză D-le, ce vrei!

Și, astfel, liniștită și decentă noastră stradă a devenit brusc o uliță sgomoloasă și nerușinată. Noaptea, până în zori circula cheflili cu vizite tarifate, chiuinți, vociferând și mângâind zăbrelele gardurilor cu bastonul, de crezi că ești amenințat de un a'ac cu mitraliere. Din când în când, la intervale de înfilnesc un stâlp de fier — susținător al firelor electrice — îl pocnesc disperiți cu pietre și ciomege, producând un sunet sinistru și văicărat, în noaptea liniștită.

S'a dus odihna noastră.

Înțelegeți D-le director, că nu pot să dau numele străzii, de teamă să nu-i fac reclamă.

„Trebuie să ne apărăm singuri, căci autoritățile habar de grijă n'au”.

Pentru conformitate
DAN COSTEA

Cetiți Avântul

Ceahlăul și schimbarea la față

(urmăre din pag. 1-a)

regimentele de soldați care au strâpuns cu pieptul lor, lacătul convențional dela Prtsecani, și soldații majoritate din țărani de la șes, care nu mai văzură „Ceahlăul” doar îl știa numai din cărți, se minunau de măreția lui, când îl întâlneau din marș. În 1917 și 1918 ne a fost ocupat Ceahlăul de inamicul milenar, căci rețelele de sârmă și tranșeele, era cu mult sub poalele muntelui.

Când, în toamna lui 1918, regrețul Rege Ferdinand I ținea dela lași în Biaz, pe Domeniul Coroanei, spre a se repenza câteva clipe, se oita cu călădăușie către „Ceahlău”! Ceahlăul cerea oarecum război, Era un mistelnic între sufletul nobil al Regelui Ferdinand I și simbolizarea „Ceahlăului”. — Până

De la Liceul

„Petru-Rareș”

1. Examenul de admitere în cl. I liceală se ține între 1—4 Sept. Inscriserile pentru acest examen se fac între 25—31 August. Spre a putea fi înscrisi la examenul de admitere în prima clasă a gimnaziului, elevii vor trebui să prezinte: a) adeverința de studii primare, b) extractul după actul de naștere, c) actul de botez pentru elevii creștini; d) actul de vaccinare; e) actul de naționalitate; f) recepția dela Casieria Comitetului pentru plata taxei de examen care este de 50 lei.

2. Examenul de admitere în cl. IV și V are loc între 7—12 Sept. Inscriserile se fac numai în zilele de 5 și 6 Sept. pot fi înscrisi la acest examen absolvenții cursului inferior al școlii proprii, elevii gimnaziilor de stat din localitățile apropiate, precum și elevii ce doresc să pregătească cl. IV în familie.

3. Inscriserile elevilor pentru clasele II, III, V, VI și VII. Elevii promovați în lunie, sau repetenții tuturor claselor se înscriu numai dela 25-31 August inclusiv; elevii promovați prin corectare și cei repetenți în urma ex. de corectare se înscriu numai dela 6—8 Sept. inclusiv,

Se aduce la cunoștința celor interesați că pentru internatul Liceului „Petru-Rareș” sunt vacante pentru anul școlar 1930-1931, 7 burse, cari se dau numai fiilor de funcționari, cari sunt lipsiți de mijloace cu purlare bună și cu media generală cel puțin 6,50.

Deasemenea mai sunt vacante 6 burse subvenții Jud. Neamț. Aceste burse se acordă de Comitetul școlar avându-se în vedere situația materială a părinților, purtarea și silința la învățătură a elevilor. În locul I sunt preferați orfanii de război.

Cererile pentru bursă se înaintează Direcțiunii Liceului „Petru-Rareș” odată cu înscrierea elevului.

DIRECȚIUNEA

O Școală Comercială la Hangu

În localul gimnaziului, la Hangu, s'a înființat o școală Comercială deocamdată cu o singură clasă, urmând ca în anii viitori să se înființeze și celelalte.

Pe cât de rea a fost măsura desființării gimnaziului, pe atât de bună este înființarea acestei școli comerciale.

Hangu este un centru prea mare și prea românesc pentru ca să fie lipsit de o astfel de școală.

NOUI VIZITATORI

C. Caciulă, Medjidia, S. So. Iomonovici, Fălcu, Tonia Avladick, Buzău, I. Iltime, I. Berici și M. Berici, Galați.

— Serbarea Cercului Studențesc „Petru-Rareș” din Jud. Neamț va avea loc în ziua de 23 August în grădina publică. Se rezervă nume oase surprize.

— În ziua de 31 Iulie 1930 locuitorul Gh. V. Ciobanu din Rădău a surprins pe ciobanul Neculai Bordea că păștea oile pe un ogor al său. Gh. Ciobanu voind să ducă oile la primărie conf. legii, ciobanul s'a opus și l-a lovit cu un ciomag în cap răniindu-l grav.

Pacientul a fost înaintat spitalului din Roznov, iar agresorul arestat.

— În ziua de 1 August a. c. pe când locuitorul I. Gh. Târnuș din com. Rădău, lucra la o mașină de treier, a scăpat din neașteptare de seamă piciorul stâng în valul mașinei.

Piciorul i a fost rupt deasupra genunchiului.

— În ziua de 26 a. c. servitoarea Lucreția N. Fârțigu în etate de 21 din com. Buhalnița aflată la băile Băl-țătești, a născut un copil de sex feminin pe care l-a aruncat în grădina casei unde locuia. Copilul a fost sfâșiat de câini, nerăniindu-l decât un picior.

— În ziua de 31 Iulie a. c. ora 4 loc. Vasile Tripăuș în etate de 34 ani com. Podoleni în timp ce se afla la munca câmpului l-a apucat o ploaie torențială însoțită de descărcări electrice. La un moment dat susunulul a fost trăsnit rămânând mort pe loc.

— Vineri 15 cor. va avea loc pe Cărloman în tabăra cercetașilor o frumoasă serbare câmpenească. Vor avea loc diferite producții cercetășești și numeroase surprize. Serbarea va începe la ora 2 p. m. și va ține până noaptea târziu. Serbarea va fi cinemalografiată de „Soremar-Film”. Noaptea vor fi frumoase jocuri de artificii.

Se spune că M. S. Regele va veni cu această ocazie să viziteze jamboreea cercetașilor.

Librăria Românească

V. Ionescu din Piatra-N.

angajează băieți dela țară ca practicanți în librărie, oferindu-le: lealtă, masă și casă.

Li se cere, în schimb să li absolvă școala primară, să aibă notă bună la învățătură, să fie cuminiți, cinștiți și harnici.

Incendiu

Astăzi la ora 10 s'a declarat un incendiu la prăvălia comerciantului Ușerovici din str. Carol.

A ars o șură acoperită cu șindrilă în care era depozitată o mare cantitate de ghiață.

Cu ajutorul pompierilor focul a fost localizat.

INFORMAȚIUNI

20 și 5 lei!

Se aduce la cunoștința publicului că hărțile de 20 și 5 lei se vor preschimba, la Banca Națională, până la 1 Septembrie 1930, în monede metalice. După care dată valoarea lor va înceta.

— Serbarea Uniunii Funcționarilor Publici din Jud. Neamț ce urma să aibă loc în ziua de 15 August se amână pentru ziua de 29 August 1930.

S'a redeschis

LIBRĂRIA MUNCA

Complect organizată

Prețuri reduse

Reclame și Anunțuri

cu prețuri reduse

primește spre publicare
Ziarul „Avântul”

UN NOU ZIAR

Nu acela pe care îl anunțăm noi în n.rul trecut al gazetei. Măi e Vineri 15 August va apare primul N.r al ziarului local „Reforma” — independent și de interes obșteac. Inițiatorilor le urăm succes iar cititorilor poftă la lectură.

PÂINEA

De când cu cartelul Morii Dumbrava, pâinea a devenit de o calitate și de o fabricație insuportabilă.

În afară de asta nici nu se fabrică în cantitate suficientă. Cetățenii sunt nevoiți a face coadă ca în vremea războiului. Vom reveni să discutăm cauzele acestei sări de lucruri.

Agricultura

Cu începere de No. viitor vom publica o interesantă serie de articole privind stadiul agriculturii județului nostru, datorită d-lui consilier agricol I. Moșoi.

La Restaurantul, Bodega și Cofetăria „CAVALER” V. Coroi

Petru-Rareș 2 — Piatra-N.

Se găsesc în permanență cele mai delicioase mâncăruri calde și reci pregătite de un bucătar specialist. Patiserie de cea mai bună calitate proaspătă în fiecare zi. Mare asortiment de Bonbonerie. Se primesc comenzi de cozonaci, cornuri, pască și orice articol de cofetărie cu prețuri convenabile.

Vinuri de Odobești naturale, Mari reduceri de prețuri pentru acasă. Vinuri în sticle infundate: champagne, licheruri, coniacuri, romuri, mastică, malaga, vermut dela cele mai renumite case.

Consumați spre convingere.

„LUMINA” TIPOGRAFIE, LEGATORIE DE CĂRȚI și FABRICĂ DE STAMPILE

DAVID ABRAMOVICI, — PIATRA-N.

STRADA PETRU-RAREȘ No. 8

Unicele ateliere în acest oraș și județ care execută în cele mai bune condițiuni orice lucrări atingătoare de aceste branșe și cu

Prețuri ce desfid orice concurență
VIZITAȚI SPRE CONVINGERE

ca la mama acasă!

puteți fi serviți numai la

Restaurantul și Cofetăria I. Sobolevski

Strada Elena Cuza 3 la Soc. RAPID

cu mâncăruri calde și reci la orice oră din zi, având și un bogat asortiment de Prăjituri, Foursecuri, Bonboane și Ciocolată, etc.

Cu ocazia Sf. Sărbători se primesc tot felul de comenzi de cozonaci și pască, precum și comenzi p. Nunți și Baluri. Deasemenea am pus la dispoziția clienților mei cele mai bune calități de vinuri, bere și băuturi spirtoase precum și renumitul rachiu „Kidusch”.

Spre convingere vă rog a mă vizita

I. SOBOLEVSKI

și dușmanii prin acel tratat de pace rușinos, prin o dăru de cerneală roșie, hărăzise ca Ceahlăul să ni-l ia — adică cel mai frumos munte din calena Carpaților moldovenești.

A dat bunul Dumnezeu, că în toamna lui 1918 dorobanțul român, după succesul dela Mărășești și Mărășii, să treacă din nou pe sub poalele Ceahlăului și de astă dată să se oprească până la Tisa, trecând Tisa și oprindu-se în Budapesta, capitala dușmanului milenar.

Din acel moment, Ceahlăul — văzându-se liberat, recheamă la sânul său, în fiecare an la 6 August (Schimbarea la față) pe fecieri și fetele din jurul satelor dela poalele sale, azi libere pe vecie, pentru a perpetua frumoasa și legendara sărbătoare a nunțului, și de a se reculege o zi, în acel colț frumos și mistic al

Carpaților, la acea mănăstire tainică dela Durău, unde Panu însoțit de prietinel venea adesea deși petrecea verile!

De cât sporturi indecente și imorale de care e acaparat linierul nostru de azi, mai bine excursiuni în munți pentru a ne cunoaște țara și legendele strămoșilor, care înconținuu trebuesc reîmprespălate tinereții.

Și când mă gândesc că s'au găsit atâtea băni (slorși din sudarea pădurilor) pentru a se face un teatru (Teatru li trebuia orașului nostru), pentru a se clădi 2 școli normale (de băieți și de fete) la marginea orașului, de a prins a crește terburile și a-și fa e cuib felurite feluri de pasări — putea să se fi găsit și o sumă modestă, pentru crearea unor adăposturi și conforturi moderne și pe muntele Ceahlău, și de a face o propagandă de a atrage către Ceahlău toată tineri-

mea Moldovei, pe timp de vară.

O! dacă anumiți oameni de de bine, ar putea face pentru Moldoveni din Ceahlău și Durău, ceea ce este Sinaia pentru Muntenii, cred că numele le-ar fi nepieritor, după cum nepieritor e numele Regelui Carol față de Sinaia.

Azi, când un fiu al județului Neamț, D-l Cădere, de pe valea Bistriței, ocupă deși vremelnic un post politic în țară, ar putea ca un resentiment pentru județul Neamț să se gândească și în această direcție.

Pela stațiuni balneare, oamenii modești, nu se pot duce, din cauza invaziei de străi și ovel a tuturor stațiunilor cât și a scumpetei excesive.

Aci în jurul Durăului s'ar putea amenaja, colonii de vară, băi de soare, aprovizionări cu lapte și brânzeturi dela stânele din împrejurimi, pește proaspăt din

Bistrița, păstrări din Isoarele ce ținesc din coastele Carpaților etc., adică locuri de recreație pentru intelectualii și tinereții dornic de un repaos pentru confortarea forțelor fizice epuizate în viața imorală și neigienică a orașelor. Unde mai punem că și apa de Borzec e la 2 pași!

Ca fiu al județului Neamț și ca forestier, împărtășesc acest gând frumos tuturor conștienților mei, cu speranța că se va găsi un mănunchi de oameni iubitori de frumos și natură, pentru a reda Ceahlăului viața din alte vremuri, când sub poalele lui adăposlea pe Panu și când anumiți oameni politici din acea vreme se duceau de il vizitau — și deși nu erau pe atunci mijloace de transport moderne — rămăneau încălțându-se de frumusețea Ceahlăului.

Schimbaji deci fuja Ceahlăului
Ing. M. P. FLORESCU fost Deputat